

Gyermekrajzok vizuális elemzése és a mese hatása a gyermek kreatív kifejezőmódjára

Kovács Ivett

Óvodapedagógia szak, alap képzés, levelező munkarend

Neveléstudományi Intézet/Anyanyelvi és Gyermekművelődési Tanszék

Belső témavezető: Farkas Beáta, művésztanár, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Kaposvári Campus, Neveléstudományi Intézet, Anyanyelvi és Gyermekművelődési Tanszék

Szaktervezésben a babócsai, bolhói és vízvári óvodás gyermekek rajz készségeit és fejlődését figyeltem meg, rajzokat gyűjtöttem a középsőcsoportos korosztálytól, majd egy évvel később ugyanazon már nagycsoportossá lett gyermekektől. Az összehasonlított rajzok jól szemléltették mennyire eltérő a fejlődés mértéke a gyermekeknél, és hogy a szükséges differenciálással, motiválással a gyengébben rajzolók is feltudnak zárkózni idővel.

Vizsgáltam a gyermekek óvodai és otthoni rajzolási szokásait, a család meseolvasási és a gyermekek mesehallgatási preferenciákat.

A szülők kérdéseimre papíralapú kérdőív formájában válaszoltak, a három településből egy-egy óvodapedagógussal interjút készítettem. A mesehallgatás utáni rajzok kutatása során, 4 napon keresztül különböző meseátadási módszerekkel, élőszavas formában, könyvből olvasva, bábokkal adtam elő egy népmesét a középső- és nagycsoportos gyermekeknek, majd azt animáció formájában is megtekintettük. A mese meghallgatása, megbeszélése, kérdések megválaszolása után az élőszavas és az animációs mese után rajzot készítettem a gyermekekkel, amelyben megjelenítették kedvenc szereplőiket, eseményeiket, bármilyen elemet, amire a meséből szívesen emlékeznek vissza. Kutatásom célja az volt, hogy megismerjem a gyermekek rajzkészségeit, vizuális ábrázolás módjukat, átfogó képet kapjak a rajzolással és a mesével való kapcsolatukról, és hogy hogyan hat a hallott mese és az animáció a gyermek rajzban való önkifejezésére. Ezen rajzok összehasonlítását követően, arra a következtetésre jutottam, hogy bár kissé szívesebbek, fantáziadúsabbak az élőszavas mesehallgatás után készített rajzok, viszont a gyermek saját fantáziája az animáció megnézése utáni rajzokban is élénk volt, több gyermek is, mert elrugaszkodni valamely alap eseménytől valamilyen formában. Választ szerettem volna kapni arra is, hogy a kutatásban részt vett óvodákban mely meseátadási módszer alkalmazása során a legaktívabb a gyermekek figyelme. Az óvodapedagógusokkal folytatott interjú során, és a saját tapasztalataim alapján a bábbal mesélés lett a gyermekek által legjobban kedvelt módszer, mely során a legaktívabb,

hiszen ez a mesélés egyik legszemélyesebb, legközvetlenebb módszere, valamint a bábok által megformált karakterek érdekesebbé, szórakoztatóbbá teszik a történetet a gyermekek számára. A kutatásból bebizonyosodott, hogy a három település környékén az otthoni meseolvasás egyre ritkább és sajnos van több olyan család, ahol ritkán vagy egyáltalán nem mesélnek együtt, de így is nagyobb arányban voltak azon családok, ahol a mesélés szokása mindennapos vagy majdnem mindennapos. A kutatás segített, hogy jobban megértsem, hogyan tud az óvónő és a szülő közösen hozzájárulni a gyermek érzelmi, értelmi és fejlődéséhez, és hogy mennyire elengedhetlen a kellő motiváció, a sokszínű eszköz biztosítása és a differenciált segítségnyújtás az életkor és az egyéni sajátosságok figyelembevételével.